

РЕШЕНИЕ

№ 300

гр. ХАСКОВО, 01.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, II-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДЕЛЯНА СТ. ПЕЙКОВА
Членове: ГЕОРГИ Г. ГЕОРГИЕВ
 ГЕОРГИ К. МИЛКОТЕВ

при участието на секретаря Ж.М. Д.
като разгледа докладваното от ДЕЛЯНА СТ. ПЕЙКОВА Въззивно гражданско дело № 20235600500576 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 258 и сл. от ГПК, образувано по въззивна жалба подадена от адв. Д., пълномощник на „Биотерм“ ЕООД гр. ***.

С Решение № 319 от 26.05.2023 г., постановено по гр.д. № 955/2022 г. РС Хасково е признал за установено по отношение на „Биотерм“ ЕООД гр.***, че дължи на „Вулкан Цимент“ АД гр. ***/ сега „Хайделберг Матириълс Вулкан“ АД/ сумата 3 623.88 лв.-главница, дължима по фактура № 3580025794/30.06.2021 г. за продажба на насипен цимент и 186.23 лв. мораторна лихва за периода от 01.08.2021 г. до 01.02.2022 г., ведно със следващата се законна лихва, считано от 08.02.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. № 270/2022 г. по описа на РС Хасково, като е отхвърлил иска в останалата част до пълния предявен размер от 3 727.56 лв. – главница, а именно за сумата от 103.68 лв. – главница, представляваща неплатен остатък по фактура № 3580017688/29.06.2020 г., и в останалата част на иска за лихви за забава до пълния предявен размер от 191,56 лв., а именно за сумата от 5,33 лв., представляваща лихва за забава върху тази главница за периода от 01.08.2021 г. до 01.02.2022 г.

Съдът е осъдил „Биотерм“ ЕООД гр.*** да заплати на „Вулкан Цимент“ АД гр. *** сумата от 1547.33 лв., от които 1035.33 лв., представляващи разноси в настоящото производство и 512 лв. разноси в заповедното производство, съобразно уважената част на

исковете.

Съдът е осъдил „Вулкан Цимент“ АД гр. *** да заплати на „Биотерм“ ЕООД гр. *** сумата от 19,47 лв. – направени по делото разноски, съобразно отхвърлената част на исковете.

Недоволен от постановеното решение, в частта, в която съдът е приел дължимост на посочените суми, както и в частта на разноските, е останал въззивникът „Биотерм“ ЕООД гр. ***, който чрез пълномощника си адв. Д., обжалва в срок. Твърди, че изводът на съда, че е доставен насипен цимент на стойност 3 623.88 лв., за което била съставена фактура № 3580025794/30.06.2021 г. е неправилен и не почива на събраните по делото доказателства. Недоказано в производството останало твърдението на ищеца, че между страните е сключен договор за продажба на насипен цимент по устна заявка/ поръчка/ по телефона на 28.06.2021 г. Счита, че дори да се приеме, че такъв договор е сключен, то от събраните по делото доказателства категорично се установявало, че насипен цимент в заявеното количество не е доставен на „Биотерм“ ЕООД, поради което и не дължи заплащането на неговата стойност. Превратно била тълкувана водената между страните кореспонденция относно уреждането на отношенията по процесната фактура. неправилен бил и изводът на съда, че счетоводството на дружеството е нередовно водено, след като не е била осчетоводена процесната фактура. Моли съда да постанови решение, с което да отмени решението на РС Хасково в обжалваната част и постанови друго по същество, с което да отхвърли изцяло предявения иск с правно основание чл.422 от ГПК. моли да бъдат присъдени направените по делото, за двете инстанции, разноски.

В срок е постъпил писмен отговор от въззиваемия, с който оспорва подадената въззивна жалба. Счита, че постановеното от РС Хасково решение в обжалваната част е правилно и моли то да бъде потвърдено. Моли да бъдат присъдени направените по делото, пред въззивната инстанция, разноски.

Хасковският окръжен съд като провери основателността на оплакванията във въззивната жалба и при съобразяване с разпоредбата на чл.269 от ГПК, констатира следното:

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима. Преценена по същество е основателна. Постановеното от РС Хасково решение е неправилно, поради което следва да бъде отменено в обжалваната част и в частта на разноските и постановено друго по същество на спора, с което да бъде отхвърлен предявения иск с правно основание чл.422 от ГПК. С оглед изхода на спора въззиваемия следва да бъде осъден да заплати на въззивника сумата от 1497.48 лв. направени по делото, пред двете инстанции, разноски.

РС Хасково е сезиран с иск с правно основание чл.422 ал.1 от ГПК, предявен от „Вулкан Цимент“ АД гр.*** / сега „Хайделберг Матириълс Вулкан“ АД/ против „Биотерм“ ЕООД гр.*** да бъде установено, че ответникът дължи сумата от 3 727.56 лв. – главница, от които 3 623.88 лв. дължима по фактура № 3580025794/30.06.2021 г. и 103.68 лв. – главница, представляваща неплатен остатък по фактура № 3580017688/29.06.2020г. за продажба на насипен цимент и сумата от 191,56 лв. мораторна лихва за периода от 01.08.2021 г. до

01.02.2022 г., от които 186.23 лв. по фактура от 30.06.2021 г. и 5.33 лв. по фактура от 29.06.2021 г., ведно със следващата се законна лихва върху главницата, считано от 08.02.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. № 270/2022 г. по описа на РС Хасково.

При разглеждането на спора първоинстанционният съд е събрал всички съотносими към спора и сочени от страните доказателства. Пред настоящата инстанция не се представиха нови доказателства. Съдът е установил правилно фактическата обстановка, но направените от него изводи за дължимост на сумата от 3 623.88 лв.- главница, дължима по фактура № 3580025794/30.06.2021 г. и сумата от 186,23 лв. мораторна лихва за периода от 01.08.2021 г. до 01.02.2022 г. са необосновани и неправилни.

Действително между страните няма спор относно това, че през периода 2020-2021 г. са съществували търговски отношения, като помежду им са били сключвани неформални договори за покупко-продажба на насипен цимент, по силата на които ищецът е доставял на ответника заявеното количество насипен цимент. Правилно първоинстанционният съд е приел, че спорният между страните въпрос е възникнало ли е облигационно правоотношение между страните и доставено ли е на ответника 26,260 тона насипен цимент на 29.06.2021 г., за което е издадена процесната фактура № 3580025794/30.06.2021 г. на стойност 3623.88 лв. с вкл. ДДС. Неправилен обаче е изводът му, че е договорено доставянето на това количество цимент и че циментът е доставен на ответника и че той дължи заплащането на неговата стойност.

Представени са от ищеца писмени доказателства – 2бр. товарителници № 0025515 от 22.06.2021 г. и № 0010212 от 29.06.2021 г., от които се установява, че е договорено доставянето на насипен цимент, като от първата товарителница се установява, че това е направено в обект на ответното дружество в с.*** и е получено от К.К., служител на ответното дружество / справка от НАП изх. № ВхК-495#1/23.01.2023 г./ и в графата „забележка“ е посочено „Биотерм“ ЕООД. Във втората от цитираните товарителници, която касае и доставката по оспорената фактура, циментът е доставен на „Биотерм“ *** и е получена от лицето Н.С. От справка на НАП изх. № ВхК-495#1/23.01.2023 г. не се установява в ответното дружество да има такъв служител. Т.е не се установява по безспорен и категоричен начин на първо място, че между страните е договорено закупуването на посоченото количество цимент и което е по-съществено – не се установява, че ищцовото дружество е доставило това количество цимент именно на ответника, за което той да дължи заплащането на неговата стойност. А това води до извод за недължимост на претендираната сума в размер на 3623.88 лв. с вкл.ДДС по фактура № 3580025794/30.06.2021 г. и съответно на 186.23 лв. лихва за забава върху тази сума. В тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване, че между страните е сключен договор за продажба на посоченото количество насипен цимент, цена, срок на плащане и др., както и че е доставен на ответника. Ищецът не е ангажирал никакви доказателства, от които да се установи от една страна договарянето на продажбата на определено количество цимент, неговата цена и от друга изпълнението на този договор от негова страна, а именно

доставянето му на ответника, поради което и не е възникнало задължение за ответника за заплащане на цената му. Изрично в доклада на първоинстанционния съд е разпределена доказателствената тежест и указано на ищеца, че следва да докаже сключен между страните договор, неговите елементи и доставянето на договорената стока на ответника.

Извод в обратна насока не би могло да се изгради и от представените от ответника имейли за водена между страните кореспонденция. В имейлите, разменени на 03.09.2021 г., 09.09.2021 г. и 13.09.2021 г. / л.44/ ответникът е оспорил получаването на фактура № 3580025794/30.06.2021г., доставката на цимент и получаването му от служител на ответното дружество. Т.е, още след като е бил уведомен за издадената фактура, ответникът е оспорил получаването ѝ, както и договарянето на доставка и съответно получаване на цимент от дружеството. Въпреки това оспорване ищцовото дружество не е установило доставеното количество цимент от кого е било получено. Действително, от представената по делото товарителница № 0010212 от 29.06.2021 г., се установява, че е доставено насипен цимент 26,260 т в циментова база в гр.***, но тази доставка по никакъв начин не ангажира ответното дружество / не са ангажирани гласни доказателства – разпит на шофьора, извършил доставката, евентуално на лицето, посочено като получател или други, които да установяват връзка на ответното дружество с базата, находяща се в гр. *** и съответно получаването на доставеното количество цимент/. Създаването на нова дестинация, която да обвързва ответното дружество не се установява и от кореспонденцията, предоставена от ищеца от 28.06.2021 г. /л.74/. В тази кореспонденция е посочено, че се създава нова дестинация – „ БЦ на фирма Акси се отдава под наем на Биотерм ЕООД. Доставките ще бъдат към Биотерм***, което изхожда от Г.Б., служител на Девня Цимент / заповед за командировка № 94 от 18.04.2023 г. –л.105/ и регионален ръководител продажби –Южен централен регион. От тази кореспонденция не се установява връзка с ответното дружество, за да се приеме, че заявяването на промяна на адреса на доставката изхожда от тях, не се установява сключен договор за наем между фирма „Акси“ и ответното дружество, което да обвързва мястото на доставка с ответника. Не представлява признание за дължимост на сумата имейлът от 17.09.2021 г./л.64/. В този имейл изрично е посочено, че бетоновият възел не е на ответната фирма и е направено искане доставеният там цимент да бъде прехвърлен в база на ответника, за да бъде платен и приключена издадената фактура.

И на последно място изводи в подкрепа твърденията на ищеца не могат да бъдат направени и въз основа на заключението на ВЛ. В експертизата е посочено, че счетоводството и на двете дружества е водено редовно. Съгласно чл.182 ГПК и чл.55 ТЗ редовно водените счетоводни книги на търговеца могат да служат като доказателство в негова полза, но те не се ползват със задължителна доказателствена сила, а същата трябва да бъде преценена от съда с оглед всички събрани по делото доказателства. Видно от заключението на ВЛ е, че фактури № 3580025794/30.06.2021 г. и № 3580017688/29.06.2020 г. са включени в счетоводството на ищеца, в дневника за продажби, а в счетоводството на ответника е включена в дневника за покупки само фактура № 3580017688/29.06.2020 г. Това, че фактура № 3580025794/30.06.2021 г. не е включена в счетоводството на ответника

не може да обоснове извод за нередовно счетоводство, т.като тази фактура е оспорена, както се посочи и по-горе, още в момента, в който управителят на ответното дружество е узнал за нея. След като е оспорена фактурата и е оспорено получаване на стоката, то тази фактура не е била осчетоводена в счетоводството на ответника, което е правилно и съпоставено с останалите доказателства, обсъдени по –горе, не обосновава извод за нередовно водено счетоводство от страната и съответно за възникнало в тежест на ответника задължение за заплащане на стойността по тази фактура. Ето защо предявеният иск е неоснователен и недоказан, поради което следва да бъде отхвърлен. Като е достигнал до друг извод съдът е постановил неправилно по същество решение, което следва да бъде отменено.

Постановеното от първоинстанционния съд решение следва да бъде отменено и в частта на разноските. С оглед изхода на спора въззиваемия следва да бъде осъден да заплати на въззивника сумата от 1497.48 лв. направени по делото, пред двете инстанции, разноски, от които 700 лв. платено възнаграждение на адвокат за първоинстанционното производство, съгласно договор за защита и съдействие от 30.06.2023 г., 700 лв. – платено възнаграждение на адвокат за защита във въззивното производство, съгласно договор от 03.07.2023 г. и 97,48 лв. – платена ДТ за въззивно обжалване.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 319 от 26.05.2023 г.на РС Хасково, постановено по гр.д. № 955/2022 г.по описа на съда, в частта, в която съдът е признал за установено по отношение на „ Биотерм“ ЕООД гр. ***,че дължи на „ Вулкан Цимент“ АД гр. ***/ сега „ Хайделберг Матириълс Вулкан“ АД/ сумата 3 623.88 лв.- главница, дължима по фактура № 3580025794/30.06.2021 г. за продажба на насипен цимент и 186.23 лв. мораторна лихва за периода от 01.08.2021 г. до 01.02.2022 г.,ведно със следващата се законна лихва, считано от 08.02.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. № 270/2022 г. по описа на РС Хасково, както и изцяло в частта на присъдените разноски, вместо което ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „ Вулкан Цимент“ АД гр. ***, сега „ Хайделберг Матириълс Вулкан“ АД, ЕИК 836145646, със седалище и адрес на управление гр.***, промишлена зона, със съдебен адрес гр. София, бул. „ п. Евтимий“ № 66, вх.Б, ет.3, ап.18, адв. П. Д., иск с правно основание чл.422 от ГПК да бъде прието за установено по отношение на „ Биотерм“ ЕООД гр. ***,че дължи на „ Вулкан Цимент“ АД гр. *** / сега „ Хайделберг Матириълс Вулкан“ АД/ сумата 3 623.88 лв.- главница, дължима по фактура № 3580025794/30.06.2021 г. за продажба на насипен цимент и 186.23 лв. мораторна лихва за периода от 01.08.2021 г. до 01.02.2022 г.,ведно със следващата се законна лихва, считано от 08.02.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. № 270/2022 г. по описа на РС Хасково.

ОСЪЖДА „ Хайделберг Матириълс Вулкан“ АД, ЕИК 836145646, със седалище и адрес на управление гр. ***, промишлена зона, със съдебен адрес гр. София, бул. „ п. Евтимий“ № 66, вх.Б, ет.3, ап.18, адв. П. Д. ДА ЗАПЛАТИ на „ Биотерм“ ЕООД гр.***, ЕИК 123354830, със съдебен адрес гр. Хасково,, бул. „ България“ № 146, вх.Б, ет.1, офис 4 сумата от 1497.48 лв. направени по делото, пред двете инстанции, разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____